

Bilaga A.

**Konvention (nr 99) angående ordning för fastställande
av minimilöner inom jordbruket.**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1951 till sitt trettiofjärde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående ordning för fastställande av minimilöner inom jordbruket, vilken fråga utgör den åttonde punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni månad år nittonhundrafemtioett följande konvention, som skall benämnas »konvention angående ordning för fastställande av minimilöner (jordbruk), 1951» [Minimum Wage Fixing Machinery (Agriculture) Convention, 1951].

Artikel 1.

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att införa eller upprätthålla en lämplig ordning för fastställande av minimilönesatser för arbetare, anställda i jordbruksföretag och därmed sammanhörande likartade verksamhetsgrenar.

2. Varje medlem, som ratificerar denna konvention, äger att, efter samråd med vederbörande mest representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där sådana finnas, bestämma å vilka företag, verksamhetsgrenar och arbetstagararkategorier den i föregående moment avsedda ordningen för fastställande av minimilöner skall tillämpas.

3. Vederbörande myndighet må från tillämpningen helt eller delvis av bestämmelserna i denna konvention utesluta arbetstagararkategorier, å vilkas anställningsvillkor nämnda bestämmelser icke äro tillämpliga, exempelvis medlemmar av jordbrukarens familj, som äro anställda hos honom.

Artikel 2.

1. Genom nationell lagstiftning, kollektivavtal eller skiljedom må medgivas, att minimilön delvis får utgå in natura i sådana fall, då detta överensstämmer med sedvänja eller eljest är önskvärt.

2. I de fall, då det medgivits att minimilön delvis får utgå in natura, skola lämpliga åtgärder vidtagas för att garantera

a) att förmånerna i fråga äro till gagn för arbetaren och hans familj och ägnade att tillgodose deras personliga behov; samt

b) att det värde, som åsättes sådana förmåner, överensstämmer med rätt och billighet.

Artikel 3.

1. Varje medlem, som ratificerar denna konvention, äger att, med iakttagande av i följande moment stadgade villkor, besluta rörande ordningen för fastställande av minimilöner ävensom meddela erforderliga tillämpningsföreskrifter.

2. Innan beslut fattas, skall ingående samråd äga rum med vederbörande mest representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där sådana finnas, ävensom i övrigt med personer, som på grund av sitt yrke eller sin verksamhet äro särskilt skickade härför och vilka vederbörande myndighet finner lämpligt att i sådant syfte anlita.

3. Vederbörande arbetsgivare och arbetare skola medverka vid fastställandet av minimilöner eller konsulteras eller äga rätt att yttra sig därom, under de former och i den utsträckning den nationella lagstiftningen bestämmer, dock städse på lika villkor.

4. Fastställda minimilönesatser skola vara bindande för vederbörande arbetsgivare och arbetare och må icke underskridas.

5. Vederbörande myndighet skall, om så är erforderligt, kunna medgiva individuella undantag från minimilönesatserna i syfte att förhindra begränsning av sysselsättningsmöjligheterna för arbetare, vilkas arbetsförmåga är nedsatt av fysiska eller psykiska orsaker.

Artikel 4.

1. Varje medlem, som ratificerar denna konvention, skall vidtaga nödiga åtgärder för att bringa gällande minimilönesatser till vederbörande arbetsgivares och arbetares kännedom samt övervaka, att de löner, som utbetalas, icke understiga sagda minimilönesatser; dylika åtgärder skola avse sådan tillsyn och övervakning och sådana påföljder, som anses erforderliga och lämpliga med hänsyn till inom jordbruket rådande förhållanden i vederbörande land.

2. Arbetare, för vilken minimilönesatserna gälla, och som uppburit lön, understigande dessa satser, äger att, inom tid, som kan vara fastställd i den nationella lagstiftningen, genom rättsliga åtgärder eller annorledes återvinna det honom undanhållna beloppet.

Artikel 5.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, skall årligen lämna Internationella arbetsbyrån en allmän redogörelse, innehållande upplysningar om den fastställda ordningen och dess tillämpning. Redogörelsen skall även meddela kortfattade uppgifter å de verksamhetsgrenar samt det ungefärliga antal arbetare, som äro underkastade ifrågavarande reglering, de fastställda minimilönesatserna samt övriga viktigare åtgärder, som må hava vidtagits beträffande minimilöner.

Artikel 6.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 7.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikation registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 8.

1. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med mom. 2 av artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga, skola angiva

a) de områden, med avseende å vilka vederbörande medlem förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att efter ytterligare överväganden framdeles fatta beslut.

2. De i mom. 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt mom. 1 b), c) eller d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 10 kan uppsägas, tillställa generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 9.

1. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med mom. 4 eller 5 av artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga, skola angiva huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives, att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

2. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

3. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må, under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 10 kan uppsägas, tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 10.

1. Medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2.
utgå
den i
ny pe
föresl
tioårs

1. I
medle
alla r
organ
2. I
gistre
har h
tioner

Inte
likt a
genera
ring o
melse

När
skall
konfe
överv
ning

1. E
vision
tionen

n
sä
li

kr
le
2. E
inneh
den n

De
vitors

2. Medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 11.

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 12.

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation, förklaring och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 13.

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt, skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 14.

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 10 här ovan stadgas;

b) skall från dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 15.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.

**Rekommendation (nr 89) angående ordning för fastställande
av minimilöner inom jordbruket.**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1951 till sitt trettiofjärde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående ordning för fastställande av minimilöner inom jordbruket, vilken fråga utgör den åttonde punkten på konferensens dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, avsedd att komplettera konventionen angående ordning för fastställande av minimilöner (jordbruk), 1951,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni månad år nittonhundrafemtioett följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendation angående ordning för fastställande av minimilöner (jordbruk), 1951», [Minimum Wage Fixing Machinery (Agriculture) Recommendation, 1951].

Konferensen förordar, att varje medlem, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande bestämmelser samt till Internationella arbetsbyrån, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, insänder redogörelse angående de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

I.

1. Vid fastställandet av minimilönesatser böra vederbörande organ städe beakta nödvändigheten av att tillförsäkra arbetarna en skälig levnadsstandard.

2. Bland de förhållanden, som böra beaktas vid bestämmande av minimilönesatser, må nämnas följande: levnadskostnaderna, ett skäligt värde å utförda tjänster, de löner, som utgå för likartat eller jämförbart arbete enligt kollektivavtal inom jordbruket, samt den allmänna lönenivån för arbete av jämförlig beskaffenhet i andra inom området utövade verksamhetsgrenar, där arbetarna äro tillfredsställande organiserade.

II.

3. Ordningen för fastställande av minimilöner inom jordbruket bör, oberoende av sin form, bygga på undersökningar av förhållandena inom jordbruk och därmed sammanhörande likartade verksamhetsgrenar, ävensom samråd med de närmast berörda parterna, d. v. s. arbetsgivare och arbetare eller deras mest representativa organisationer, där sådana finnas. Båda parternas mening bör inhämtas i alla frågor rörande minimilöners fastställande samt hänsyn i lika mån tagas därtill.

4. I syfte att förläna större auktoritet åt de lönesatser, som må fastställas, bör, i de fall då den beslutade ordningen för fastställande av minimilöner så medgiver, tillfälle beredas vederbörande arbetare och arbetsgivare att omedelbart och på lika villkor medverka vid fastställandet av minimilöner genom representanter, utsedda i lika antal eller i varje fall utrustade med samma antal röster.

5. För att arbetsgivarnas och arbetarnas representanter skola åtnjuta förtroende av dem, vilkas intressen de företräda, böra vederbörande arbetsgivare och arbetare, i den mån förhållandena så medgiva, äga att i det i punkt 4 härovan åsyftade fallet medverka vid utseendet av partsrepresen-

tanterna; i varje fall böra förefintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer anmodas att avgiva förslag å medlemmar av organ för minimilöners fastställande.

6. I det fall, då ordningen för fastställande av minimilöner förutsätter medverkan av opartiska personer, antingen för meddelande av skiljedom eller i annat syfte, böra dessa utses bland män eller kvinnor, vilka besitta erforderliga förutsättningar för uppgiften och som icke äga sådant intresse i jordbruk eller någon gren därav, att deras opartiskhet skulle kunna sättas i fråga.

III.

7. Föreskrifter böra meddelas rörande revision av fastställda minimilönesatser med lämpliga tidsmellanrum.

IV.

8. För att bereda verksamt skydd för vederbörande arbetares löner böra åtgärder, som åsyfta att bereda trygghet mot utbetalning av lägre löner än de som finnas angivna i minimilönesatserna, innefatta:

a) anordningar för att giva publicitet åt gällande minimilönesatser och särskilt för att, på sätt som må befinnas mest lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden, därom hålla arbetsgivare och arbetare underrättade;

b) offentlig kontroll å de löner, som faktiskt utbetalas;

c) straff för åsidosättande av gällande lönesatser samt åtgärder till förebyggande av sådant åsidosättande.

9. Ett tillräckligt antal kvalificerade inspektörer bör anställas med i huvudsak enahanda befogenheter, som föreskrivas i konventionen angående arbetsinspektion, 1947; nämnda inspektörer böra genom undersökningar bland vederbörande arbetsgivare och arbetare utröna, huruvida de faktiskt utbetalade lönerna överensstämmer med gällande minimilönesatser och, om så skulle vara erforderligt, vidtaga de åtgärder, som kunna vara påkallade vid fall av åsidosättande av den fastställda lönesatsen.

10. För att sätta inspektörerna i tillfälle att utöva sina åligganden på bästa sätt, bör arbetsgivare, där vederbörande myndighet så finner lämpligt eller erforderligt, förpliktas att föra fullständiga och noggranna anteckningar över av honom utbetalade löner; arbetsgivaren bör även kunna åläggas att tillhandahålla arbetarna avlöningsböcker eller annan motsvarande handling, ägnad att möjliggöra kontroll av de faktiskt utbetalade lönernas överensstämmelse med gällande lönesatser.

11. I de fall, då arbetarna icke allmänt äga möjlighet att personligen genom rättsliga åtgärder eller annorledes göra gällande sin rätt till det lönebelopp, som tillkommer dem enligt gällande minimilönesatser, böra andra åtgärder vidtagas, som kunna anses ägnade att tillgodose detta syfte.

Bilaga C.

Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1951 till sitt trettiofjärde sammanträde